

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, hierna: het college, heeft op 16 oktober 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

-----, hierna: appellanten,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 14 juli 2017 van de **examinator** van de minor Global Health inzake de vaststelling van het cijfer (5.0) voor het case review.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellanten hebben bij brief van 26 augustus 2017, door het college op 26 augustus 2017 ontvangen, beroep ingesteld tegen de vaststelling van het cijfer voor het case review in het kader van de minor Global Health en de weigering om een herbeoordeling en/of een eventuele extra revisie toe te staan. Op 2 oktober 2017 ontving het college het verweerschrift.

Appellanten hebben op 14 september 2017 een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend, inhoudende toegang tot het onderdeel 'Methoden van Onderzoek' van de masteropleiding Geneeskunde. Dit verzoek is ter openbare zitting op 28 september 2017 behandeld. De voorzitter heeft het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening bij brief van 29 september 2017 toegewezen.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 16 oktober 2017. Appellanten zijn ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk vice-voorzitter en secretaris van de examencommissie Geneeskunde.

II. Motivering

1. Appellanten hebben de minor Global Health gevolgd waarbij het eindcijfer bestaat uit een schriftelijk tentamen en een case review. Daarnaast hebben appellanten in het kader van de minor stage gelopen in het buitenland. Appellanten hebben het schriftelijk tentamen met een voldoende resultaat behaald. Voor het case review hebben appellanten het cijfer 5.0 behaald.

Appellanten voeren -kort samengevat- aan dat zij het case review niet gedegen hebben kunnen reviseren omdat de ontvangen feedback van de examiner summier was en omdat het beoordelingsformulier niet door de examiner is ingevuld. Volgens appellanten hebben zij de examiner twee maal om meer gedetailleerde feedback gevraagd. Nadat de examiner dat verzoek heeft geweigerd hebben appellanten de feedback naar hun interpretatie verwerkt en het case review opnieuw ingeleverd. Deze revisie heeft niet geleid tot een verhoging van het cijfer.

Dat de examiner geen gedetailleerde feedback wilde verstrekken omdat dit arbeidsintensief zou zijn en voorbij zou gaan aan de leerdoelen van de minor,

betwisten appellanten. Volgens appellanten hebben zij zeer gedetailleerde feedback ontvangen op hun bachelorscriptie, de laatste schriftelijke opdracht van de bachelor, waarbij volgens appellanten niet voorbij zou zijn gegaan aan de leerdoelen van de bachelorscriptie. Het case review is in de schikkingsfase door een onafhankelijke beoordelaar herbeoordeeld en het cijfer 4.0 is aan het case review toegekend. Appellanten vinden het daarnaast opmerkelijk dat de onafhankelijke beoordelaar het case review wel uitgebreid heeft becommentarieerd. Appellanten verzoeken een mogelijkheid tot revisie aan de hand van de feedback van de onafhankelijke beoordelaar.

Appellanten beroepen zich op het gelijkheidsbeginsel en motiveringsbeginsel. Volgens appellanten hebben andere medestudenten wel een mogelijkheid gekregen van de examinerator om het schriftelijke tentamen te herkansen. Ook zouden zij het werk van medestudenten hebben ingezien en zijn zij van mening dat hun case review qua kwaliteit niet veel zou verschillen met het werk van andere medestudenten.

In de studiehandleiding is opgenomen dat de examinerator een beoordelingsformulier dient in te vullen bij het beoordelen van het case review; nu er geen beoordelingsformulier is ingevuld betwisten appellanten dat het cijfer aan de hand van de review criteria van het beoordelingsformulier tot stand is gekomen.

Appellanten geven aan dat zij verbaasd waren dat de revisie niet heeft geleid tot een hoger resultaat omdat zij het verslag volgens de feedback zouden hebben aangepast. Daarnaast zou de feedback die zij hebben ontvangen slechts twee van de vier beoordelingspunten behelzen. Pas bij de revisie werd door de examinerator inhoudelijke punten genoemd. Had de examinerator deze inhoudelijke feedback bij de reguliere beoordeling als feedbackpunten genoemd, dan zouden appellanten deze punten ook hebben aangepast, aldus appellanten. Appellanten zijn van mening dat de examinerator procedureel tekort is geschoten; de examinerator heeft de gestelde nakijktermijnen niet behaald. Dit zou nadelige gevolgen hebben gehad voor het tentamenvoorbereiding van appellante. Verder hadden appellanten een mondelingen presentatie moeten houden in het buitenland en het cijfer daarvan zou samen met het case review een kwart van het cijfer voor de minor bepalen. Dit is volgens appellanten niet gebeurd.

Een onvoldoende resultaat voor de minor Global Health heeft volgens appellanten grote gevolgen; doorstroom naar de masteropleiding is niet mogelijk en de minor moet opnieuw worden gevolgd waardoor appellanten disproportioneel grote vertraging zullen lopen. Verder zouden appellanten door wijziging van de lotingklasse mogelijk pas in studiejaar 2019-2020 een instroommoment bemachtigen waardoor zij mogelijk 2 jaar studievertraging lopen.

2. De examencommissie betoogt -kort samengevat- dat er maar een revisiemogelijkheid is voor het case review van de minor dat er geen zwaarwegende reden zijn aangevoerd door appellanten om van deze regel af te wijken.

De examencommissie bevestigt dat de examinerator geen gebruik heeft gemaakt van het beoordelingsformulier omdat het case review, zelfs na revisie, van zodanig slecht niveau dat een beoordelingsformulier overbodig was. De examinerator is daarnaast van mening dat het uitvoerig becommentariëren van een case review, naast dat het arbeidsintensief is, voorbij zou gaan aan de leerdoelen van de minor. De examinerator geeft aan dat met de gegeven feedback voor appellanten duidelijk had moeten zijn dat de eerste versie op essentiële gebieden tekortschoot. De examinerator is van mening dat de

feedback conform hetgeen daarover op de website is gesteld (praktische informatie minor Global Health op de website van het Erasmus MC) is gegeven en dat daarmee voldaan is aan het motiveringsbeginsel. Bovendien zou het beoordelingsformulier niet bedoeld zijn voor studenten maar voor examinatoren om zo op gestructureerde wijze het werk van appellanten te beoordelen. Daarnaast zouden appellanten de instructies voor het schrijven van het case review duidelijk zijn opgenomen in de studiehandleiding dus voor appellanten had het duidelijk moeten zijn waar het case review op zou worden beoordeeld.

Dat de nakijktermijnen niet zouden zijn nageleefd bevestigt de examiner, maar daar tegenover stond dat appellanten bijna drie weken extra hebben gekregen bij het eerste inlevermoment en dat appellanten daarna in plaats van een week, vier maanden hebben gehad om het case review te reviseren. Dat de overschrijding van de nakijktermijn zou hebben gezorgd voor een kortere voorbereidingstijd voor de herkansing van een tentamen van appellante betwist de examencommissie aangezien het cijfer van het reguliere tentamen op dezelfde dag bekend is gemaakt als het cijfer van de revisie van het case review.

Dat in strijd met het gelijkheidsbeginsel zou zijn gehandeld bestrijdt de examencommissie met klem aangezien geen enkele student een tweede revisiemogelijkheid is geboden voor het case review. Wel mochten drie studenten vanwege persoonlijke omstandigheden het schriftelijke tentamen herkansen. Het bieden van een tweede revisiemogelijkheid zou volgens de examencommissie niet stroken met het niveau van de minor en het academische gehalte van de bacheloropleiding Geneeskunde.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten de verzoeken van appellanten af te wijzen.

Met betrekking tot de beoordeling van het case review merkt het college allereerst op dat een dergelijke beoordeling een discretionaire bevoegdheid is van de daartoe aangewezen examiner. De beoordelingsbeslissing van de examiner - aan het case review van appellanten werd het cijfer 5,0 toegekend - kan slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft na te gaan of de examiner in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Vaststaat dat in de studiehandleiding is opgenomen dat het case review een maal mag worden herkanst wanneer dit met een onvoldoende resultaat is afgesloten. Met verweerder is het college van mening dat appellanten onvoldoende zwaarwegende redenen hebben aangevoerd om hiervan af te wijken en een extra herkansing toe te staan. Nu het case review in het kader van de schikkingspoging is herbeoordeeld door een onafhankelijke beoordelaar ziet het college tevens geen reden om een herbeoordeling toe te staan.

Niet in het geding is dat het beoordelingsformulier voor het beoordelen van het case review niet ingevuld is door de examiner. Het is naar het oordeel van het college aan de examiner te bepalen op welke wijze de feedback wordt gegeven indien zoals de examiner stelt het case review van onvoldoende niveau was voor een (meer gedetailleerde) beoordeling volgens het beoordelingsformulier. Het college is van oordeel dat niet kan worden gesteld

dat appellanten onvoldoende duidelijke feedback hebben gekregen op het case review en dat aan het niet invullen van het beoordelingsformulier de conclusie dient te worden verbonden die appellanten hieraan verbinden. Hierbij neemt het college in aanmerking dat uit de informatie in de studiehandleiding de eisen voor het case review voldoende duidelijk waren, dat een gedetailleerde feedback de leerdoelen mogelijk voorbij gaat en dat bij de herbeoordeling door de onafhankelijke beoordelaar een lager cijfer (4.0) aan het case review is toegekend.

Voorts heeft het college niet kunnen vaststellen dat de examiner onzorgvuldig of in strijd met het gelijkheidsbeginsel of motiveringsbeginsels zou hebben gehandeld als gevolg waarvan de beslissing van de examiner geen stand zou kunnen houden. Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellanten ongegrond.